

شاعری نو نگہ

مرحیہ انجمن

تر کلیا

Ketabton.com

شاعر: شفیق اللہ صمد

بسم الله الرحمن الرحيم

دالی زما د ژوند ښکلا ته

1/ مرغومی / 1401

سريزه الحمد لله

دسپورمۍ ترکلي کتاب زما دوهمه شعري ټولگه ده خوښ اوويارمه چي الله ج ماته دومره
توفيق اوتوان راکړچي خپله دوهمه شعري ټولگه دگرانولوستونکومخي ته کيږدم يوليکوال
وايي کله چي تاسو سربکال دتيرکال ليکني گوري که کومه تيروتنه موپکي ونه لیده په دي معنا
چي تاسو هيڅ پرمختگ نه دی کړی (دکلي چنارمات شو) زمالومړۍ ټولگه ده کله چي يي اوس
گورمه زياتي نيمگړتيا وي په کي وينمه نوپه همدې اساس خوښ يم چي کم پرمختگ مي
کړی

ستاسو ورور همت لطيفي

غزل

سايي له تنه اوتنه يي له جها نه وځي
که جرم هرځای وي خو تاويي له افغانه وځي

اسلام تر پښو لاندی کوي غير ت پښتو څه کوي
زما د ټولني هر يو ځوان اوس له ايمانې وځي

په چيغو چيغو درته وايمه افسوس او افسوس
زموږه پيغلي له حجابې خوشحال خانه وځي

داظلم نه دی؟ سترگي څنگه باندي پتي کړمه
چي پېښورمي له خواږه افغانستانه وځي

زه دافغان په حال ژړا کړمه همت لطيفي
هره سلگۍ مي له افسوس اوله ارمانه وځي

غزل

ستاله نښو ديوالونه ږدم لگيايم

په يادودي غزلونه ږدم لگيايم

ماته داهم دسپڅلي ميني حددى

په كتاب دي تصويرونه ږدم لگيايم

اوس به تااويابه ځان وژنم رقيـبه

زه په جيب كي خنځرونه ږدم لگيايم

دځوانۍ همدایوه مسته فلسفه ده

چي په زلفو کی گلونه ږدم لگیايم

دوه مین به بیخي بیل شي پښتونه

یوڅه بل شان رواجونه ږدم لگیا یم

دایو خوداني شعرونه دهمت جان

زه په تاباندي مجنونه ږدم لگیا یم

غزل

په كليوال ژوند كي ديدن اومازيگرخوندونه
ياره په كلي كي اوس نشته دگودرخوندونه

شم په ژړا باندي ويده اوشم راويني په ژړا
اوس بيخي نشته دماښام اودسحر خوندونه

ټول بازاريان شول كليوال په موركي پاتي نه شوو
په كلي نشته دي دياراود د لبرخوندونه

هغه ساده پا ده رواج زمايـخي ياديـري
چي به په ژمي کي مواخيستل دلمرخوندونه

دغروپه څوکو کي جگـري له دشمنانو سره
نه مي هيريـري په هيڅ وخت کي دسنگرخوندونه

په دي دنياباندي يي هيڅ بنا دي ليدلي نه ده
خدایه همت ته ورنصیب کړي دکوثرخوندونه

غزل

که ز مـا دروح وژل غواړي نووايه

که له مازپه صبرول غواړي نووايه

هرحالت که وي خاموشه مه ودرېږه

که زما سرپري کول غواړي نووايه

خه دروبه گورم ستا خاطربه وگرم

که په مامئیندل غواړي نووايه

زه غمجنو شپو ته بيا به وررهي شم

که له ما نه بيليدل غواړي نووايه

زه دي مينی ته چمتویمه که ته هم

په اوړووکي سوځيدل غواړي نووايه

دهمت لطيفي زړه سوری سوری ده

اخ که ته يي هم ليدل غواړي نووايه

غزل

خه عجیبه ورځي شي راغاري وتي دي
وخته شب گيري راغاري وتي دي

مخـــکي زندگي ډیره اسانه وه
اوس خو حـــادثي راغاري وتي دي

زه يي پرمختگ نه راهيسار کړمه
داســـي زماني راغاري وتي دي

زما دغزلونو په خوړلو شوي

داسي کتـابچي راغاري وتي دي

هر خواته چي ځمه شرنګ او شرنګ کوي

ماته زولـني راغاري وتي دي

هر خواپه قيصو کي راهيسار همت

اوس هسي قيصـي راغاري وتي دي

غزل

مورچي له كوره ووځووكـــــــپروپه بيدياخبري

مورته راپاته دي اوس صـــــــرف دميدياخبري

زما ديواه اوافســـــــوس به ځواب ونه وايي

ته دي راجمه كړه دټولـــــــي پښتون خواخبري

موربه شعاريوچي وطن دي راته جوړشي خپله

موربه له خولوڅخه وباســـــــوبي معناخبري

دازادی په ننگ چي مړشي غیرتي به ښکاري
ماته راپاتي دي زموږ دا حمدشاه خبري

نجوني موکینوی پرکور تعلیم ته نه دي درومي
همداي—وڅووي دطالب اودمُلاخبري

وطن يي پريښودبريالی ورڅخه وتښتیده
ماته هيڅ مه کوه دهغه بي وفاخبري

که حق وينامي وکړه دا خبربه اوورشي راته
همت کافر شولوه—مداوي ده داناخبري

غزل

زموږ د تعليم مبارزه به بي حساب نه شي
خوچي خورجانه مو پښتونه بي حجاب نه شي

زموږه خوراوتعليم داس ريكاب غوندي ده
داس سورلي به په هيڅ وخت كي بي ريكابه شي

كه وخت بدلون وكو وطن موابادي ته شولير
همته دغه زمانه به دي هيڅ ياده شي

غزل

چي موږ له وخت که وخت له موږ سره سودا کړي ده
هيڅ پري پوی نشومه چي چاراته بښرا کړي ده

نور ژوندون نه کومه غلی تقاعد تري اخلم
که هرڅو بده ده ماداسي لېوالتيا کړي ده

افغان بښونکی يم ټولني ته خیر نه رسوم
بیا هم وطن پال يم ما پوهنتون نه استعفا کړي ده

همته څومره يي له درده اوله سوسزه باسی
څومره دردمنه او غمخنه دي وينا کړي ده

غزل

وخته سـوداگره خوندور نه يي
زيره مازيـگـره خوندور نه يي

هروخت چي راويني شم ژړغونـی يم
اې سپـينه سـره خوندورنه يي

اوس بيخي عجيب اوبدل شوی يـي
زماـدزړگي سره خوندورنه يي

زه دي بيخي مړ په ستمونوئيم

زماياره كافره خوندور نه يي

اوس منگي دنجونوپري قطارنه دي

اې ږنگه گودره خوندور نه يي

ها! همت خوړه مينه هرڅه داسي

هيري كړو دلبره خوندورنه يي

غزل

سل وسواسه مي په زړه کي ډيري لاري
چي زه خُم له کلي ته راپسي ژاري

ولي دومره په حيرت کي راته گري
هسي نه چي ستانادان زړگي مي غواري

زندگي مي بيخي ډيره شوه بدرنگه
نيمی مېر شومه له ماڅخه چي لاري

په همت باندي هغسي هم بوج شوی
عزرايله روح مـي واخـله که يـي غواړي

غزل

خزان وهلي گلابو سره مشغوله یمه
که ژوندون نه کړمه بیا هم ورته مجبوره یمه

زموږده دواړو جدایي لامل همدغه یوده
هغه گلاب زما تر بورزه یـي تر بوره یمه

مورہ پہ یوبل بیخی زیات ترحدودوگران یو
هغه دانخرگل غوندي ده زه لکه کجوره یمه

مورہ په مینه کي یوبل ورک کړوبي خانه شولو
هغه په ماوزه هغه ————— پسي تروره یمه

زمادمرگ په پلان لگیاوو ماپه سترگو لیدو
زماگناه څه ده همته بی قوره یمه

غزل

مینه دي ورکړله هرچاته له زړگي همته

همدغه خلک دي اخيرهم ژړوي همته

ماچي دزړه په وينووساتل څه يي کوم

هم هغه خلک هم اوبه راخړوي همته

ددغو خلکو مرسته مه غواړه هغسي پريږده

چي ژوندون خدای درکړوبس خدای به دي ساتي همته

که زماخیر غواري هغه دي لیږ خوشحاله ساتي
په یوسړی باندې دي مانه خوروي همته

چې هغه لاره زه وفات وفات وفات شوم پسي
نور په دنیـــــــــا باندې کوم نه زندگي همته

زما د لاس یوه همساده خدای دي ساتي راته
د چـــــــــا د پاره چې کومه شاعري همته

غزل

حجره ویده ټپي ویدی اوسـتار ویده دی
زموږ له بـاره خلک تللي دي ټول بـارویده دی

مور يي اخیستی نشوناست یولاس ترزنی ورته
زموږ د وطن په خزانو باندي بـامار ویده دي

له خوبه مه يي پاڅوی په خوب مین غوندي دی
افغان وگړی څه په ناز اوڅه په جارویده دی

څنگه يي په ډک نس خوري خواړه به درته زهرنشي
په ږنگه خونه کي یتیم ماشوم نهارویده دی

په هديره باندي سيلی مه ورځه خدای ومنه

په هديره کي بويتيم دخپل شهيد پلار په مزارویده دی

افغانستان وطن موبوزی ابادي طرف ته

زماپه غیږکي ابادي ته انتظارویده دی

کتاب درپورته کړی ږي یي لیر خنډوهیه

په کتابونو مو له ډیروخته غبارویده دی

اغیار لا ورک نه ده داغته تیرونه کوی

دگران وطن افغانستان پرهره لارویده دی

دایوه پښتنه مي له ياره کوم يادته راغله

داستاپه سپين مخ کي گلاب اوکه رخسارويده دی

وطن دي جـوړکړي په تعليم اوپه قلم همته

ستاپه خبرو کي همدغه يواقرارويده دی

غزل

ما دڄان نوڪر ڪڙه له خپل ڄان سره مي وساته
هڃ چي ديدن رانه ڪڙي ارمان سره مي وساته

اڀ زڙگيه ڄه ڪڙي ليوني شوي جدايي ڪوي
ماورخه مه بيايه جانان سره مي وساته

زه په دي اشعارو شاعري باندي زڙه نه بايلم
ماله ڄان سره ڪه له قران سره مي وساته

ستادي جدايي اوبيلتانه ڏير سوڄولي يم
ليڙمي دروچت ڪڙه له پيزوان سره مي وساته

ماله لاسه مه باسه ياقوت غووندي غمی یمه
لیرفکر پري وکړه اوله پـالان سره مي وساته

اي خدایه جنت راکړي په هغي دنیا غواړم يي
داهيله مـي پوره که له ایمان سره مي وساته

زموږ غرورچي ټیټ نه کړي همته شاو خوا گوره
دنگه موشمله کـــه له اسمان سره يي وساته

غزل

زه په خپله باب یمه موضوع یمه مضمون یمه

زه سمبول دامن دیوالی اوسمون یمه

زه دي له زندانه څخه ډارنه کړمه وایي وره

زه خپله زندان یمه ولچک یمه پښتون یمه

ماپه یخني مه نیسه یخني به درته ونیسم

زه په سپینوواوروکي له کورڅخه بیرون یمه

داهمت ملي بیرغ وطن افغانستان دي وي

ستا په خیال کافریم منافیق یم که ملعون یمه

غزل

زه چي نه ورتلم د شپي راپسي راغله
چي مجبور شوه دلي راپسي راغله

دمرگي سلگي مي تم نشوه سينه کي
ماچي ته تر لاس نيوي راپسي راغله

مادمـرگ د پريښتي اطلاع راوړي
چي ترخوټه پتيدي راپسي راغله

داجل مرمي راوتي له ټوپکه
مايله که زمانې راپسي راغله

په بهرکي څه غوغاشوله همته
دوزخونوته ادي راپسي راغله

غزل

زندگي څه ده تصويردخالي کوردی
زماژوندهغه یوکس دی بل موردی

چاهمداسي په انعام راږي نه ده
خپلواکي موله هرچاوپي په زوردی

چي ترننه مي وژلوناپوهي کي

نن شوم پوه چي زه يي ورورهغه مي وروردي

اي ناپوهه مسلمان رابيدار شه

زموږ کتاب قران کریم سوی په اووردي

زموږ په ښارکي خلک بياراځمه شوي

زموږ په ښارکي څومره خوږ دي څومره شوري

قلم څه دي زه يي نه غواړم همته

زما په لاس کي يوکولنگ دي اوبل لوري

غزل

مور خومور وي خوپه ژوندکي يوسړی ښه وي
گودر هم ښه ده خوپه غاړه يي منگی ښه وي

په غټ بادشاه پسي له شانه ځي عجيبه عادت
مـيـړـو، اوزو، پسو، اوبنانوته شپونکی ښه وي

ښکلي په يادنه راوړي هيڅ چي عياشي نه کوي
دعيـاشي په ښارکي داسي يوزرگی ښه وي

ژمي کي يخ وي اوپه مني کي ارمان رژيږي
دکال په ټولوموسموکي پسرلی ښه وي

چي ټول رازونه دي په خوله ورته بيان کړي دزړه
خوږويارانوکي همته لیونی ښه وي

غزل

زه چي راتلمه دي دنیا ته انتظام نه کیده
زه داسي ښارته راغلم هیڅ مي احترام نه کیده

ځیني مغروره .وو سلام ته یي علیک نه ویل
ځیني بیاداسي ووچي زماورته سلام نه کیده

مادغزل توري لیکل قلم په لاس کي ناست وم
کاغذمي مخي ته وو ماته هیڅ الهام نه کیده

ستاڼه لاسونو پخه شوي ډوډۍ څه ووايم
زما کونښن ستاسو په هيڅ يوه اتام نه کيده

تاشهيدان کرل يابنديان دي کرلوولي ولي
ماته امرونه په جهاد کي دامام نه کيده

همته ځينو په وفا بي وفايي وکرله
ځکه له ماڅخه اميد يي دانعام نه کيد

غزل

په تامي زړه بايللی ولو اي راياډيدي
يووخت وو چي دورځي اودشپي راياډيدي

ويل به يي زړگي مي يي قسم دی راته گران يي
مانښام کي به خبري دهغي راياډيدي

يودوه ورځي وم تللی خواوس بيرته درته راغلم
بس نه کيدله ماته به ادي راياډيدي

چاغوښته فحاشي په ښاردتورواودنگ کي
خوماته يي دننگ هسکي شملي راياډيدي

حیران یی کړمه ډیری زړوړي وي چالاکی
علي بن سُفيانہ ستاجاسوسي اداري راياديدي

له تانہ چي جداشومه ښه لري درنه لږم
همته بيـــــخي نه مي هيريدي راياديدي

غزل

ته چي په ماباندي مينه شوي ټکورمي شوي
خوچي جداشووله يوبل خه پيغور مي شوي

سټاهغه يولیک مي ساتلی لاتراوسه پوري
چي دي په سپين کاغذ ليکلي ولوورومي شوي

وطنه ستاچي په قدرداستانه پوهيري
چي په اوروباندي مي وسوزلي کور مي شوي

اول مي هيڅ نه وي همدا به ناپوهي وه زما
خودمرگي سلگۍ چي ودي کړله مورمي شوي

له مانه لري گرځيدي په بيابانوهمته
څنگ ته چي رامي غلي ده دواړومتوزوزمي شوي

غزل

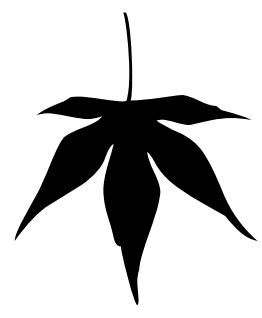
دڅه شي مينه ده په څه خبري ماته کوي
داپه زړه نه کوي په خوله خبري ماته کوي

ترهغه بلي ورځي پوري زماشاگردپاته وي
دخدای قربان شمه اوس ته خبري ماته کوي

دغه ستانه دي درقيب دي زه پوهيرمه زړه
هروخت لگيايي دهغه خبري ماته کوي

زه هيڅ درگورم نه په هرڅه دي لعنت وايمه
شرميږي نه چي دواده خبري ماته کوي

همت دي وځوراوه ډيره بي وفا وختي
بس بس چوپه شه ليوه خبري ماته کوي

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English